

26. neděle v mezidobí B

*Kdo však pozná každé pochybení?
Očist' mě od chyb, jež jsou mi skryty! (Žl 19,13)*

První čtení

Numeri 11,25-29

Hospodin sestoupil v oblaku a mluvil k Mojžíšovi; vzal z ducha, který spočíval na něm, a dal ho sedmdesáti mužům starcům. Když na nich duch spočinul, dostali se do prorockého vytržení, ale později se to už nestalo. Dva muži z nich zůstali v táboře, jmenovali se Eldad a Medad. I na nich spočinul duch, neboť byli mezi těmi, kdo byli písemně určeni. Nevyšli však do stánku úmluvy a dali se do prorokování v táboře. Tu přiběhl jeden chlapec a oznámil Mojžíšovi: "Eldad a Medad prorokují v táboře." Jozue, syn Nunův, Mojžíšův služebník od mládí, řekl: "Pane můj, Mojžíši, zabraň jim v tom!" Mojžíš mu odpověděl: "To tak žárlíš kvůli mně? Kéž by Hospodin udělal z celého národa proroky, kéž by dal Hospodin spočinout svému duchu na nich!"

Druhé čtení

Jakub 5,1-6

Nuže tedy, vy boháči: plačte a naříkejte nad strastmi, které na vás přijdou. Vaše bohaté zásoby hnijí a vaše šatstvo rozežirají moli. Vaše zlato a stříbro rezaví, a ten rez bude svědčit proti vám a stráví vaše tělo jako oheň. Hromadili jste si (majetek) i v (tyto) poslední dny. Ale mzda, o kterou jste ošidili sekáče, kteří vám požali pole, (ta mzda) křičí a křik vašich ženců pronikl k sluchu Pána zástupů. Na zemi jste hýřili a oddávali se rozkoším, krmili jste se i tehdy, když už už nastávala řež. Odsoudili jste spravedlivého a připravili ho o život – a on se vám nebrání.

Evangelium

Marek 9,38-43.45.47-48

Jan řekl Ježíšovi: "Mistře, viděli jsme někoho, jak vyhání zlé duchy v tvém jménu. Bránili jsme mu, protože není tvým učedníkem." Ježíš však řekl: "Nebráňte mu! Přece žádný, kdo ve jménu mém vykoná zázrak, nemůže pak hned o mně mluvit špatně. Kdo není proti nám, je s námi. Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: nepřijde o svou

odměnu. Kdo by svedl ke hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří věří ve mne, pro toho by bylo lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře. Svádí-li tě tvá ruka, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez ruky, než abys přišel s oběma rukama do pekla, do neuhasitelného ohně. Svádí-li tě tvoje noha, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez nohy, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla. Svádí-li tě tvoje oko, vyloupni ho! Lépe, abys vešel do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, kde jejich červ nehyne a oheň nehasne."

K zamyšlení

Když se něco nevejde do určitého schématu, nesmí to existovat. Jak první čtení, tak evangelium nám přináší živý příklad tohoto absolutního nároku. Opíráme se o lidská měřítka a dělá nám problémy Boží velikost – jeho láska a duch jsou nekonečné tam, kde pro nás existují hranice...

Kde lidé působí mimo hranice našich norem, tam je nám zatěžko vidět a přijímat Boží působení. Nejraději bychom měli vše pod kontrolou, o všem bychom chtěli mít přehled, ne snad ze strachu, abychom přišli o naše dané místo. Jozue musel bojovat s pokušením nepřijmout, neakceptovat prorocké charisma obou mužů, kteří nepřišli ke stánku zjevení. Jan nechápal, jak někdo může vyhánět démony ve jménu Ježíše, aniž by nepatřil k dvanácti apoštolům. Ježíšovi učedníci chtěli svojí omezeností srdce zabránit působení Ducha svatého: protože někdo k nim nepatří, není jedním z nich, neměl by vyhánět zlého ducha. Ale proto Ježíš přišel. Charakteristickou črtou apoštolů Krista je však milosrdné a láskyplné porozumění a odmítnutí jakéhokoliv duchovního a náboženského monopolu.

Boží Duch je nedostupným darem – působí kdy, kde a jak chce – a v neposlední řadě také v těch, kteří se vzdálili z našeho středu a možná se nám odcizili. Také nám hrozí nebezpečí, že budeme pod záminkou pravé víry posuzovat příslušnost k Ježíšovi podle příslušnosti k určité politické, sociální nebo náboženské skupině. Naším úkolem je zabránit zlému duchu, aby nad námi zvítězil, ne zabránit Božímu Duchu, aby rozvíjel svou moc. Ten je větší než jakékoliv lidské, sociální nebo náboženské hnutí ("Boží Duch vane tam, kam chce!") Dary ducha se neváží na místa, schopnosti, zvláštní duchovní zážitky, možná také ne na vědomý lidský souhlas. Při "rozlišování duchů" nám pomůže pozorování jejich dynamiky. Tam kde je pohyb, změna, komunikace, tam můžeme hovořit o znamení života, o Božím duchu. Naopak zkostnatělost, nehybnost, samota, smrt jsou znameními zlého ducha. Také v Církvi.

Výlučnost není legitimní v žádné sféře našeho života. Ježíš dovolil každému neznámému činit zázraky svým jménem, aniž by ho přijal mezi své učedníky. Takováto otevřenost, tolerance a široké srdce jsou také potřebné v našich mezilidských vztazích! Pokud hledáme více to společné a nezdůrazňujeme to, co nás rozděljuje, když ke každému přistupujeme se zájmem a respektem, vycházíme jim o krok vstříc. V atmosféře, ve které nevládne strach, ale panuje vzájemná důvěra, se rozvíjí Boží Duch neočekávaným způsobem. "S Boží pomocí zdolám hradby!" (Žalm 18,30)